

ket stof der gøres til genstand for eksamination, hvilket går ud over bredden i pensum og vanskeliggør en ensartet bedømmelse ved censorerne.

Disse forhold sammenholdt med et ønske om, at eksamen også tydeligt afspejler det bredere sigte med arbejdet i fagene med vægtning af det didaktiske, har ført til, at der er enighed om at styrke eksamen.

De nærmere regler om eksamen fastsættes i uddannelsesbekendtgørelsen, men der peges på

- centralt stillede opgaver i et vist omfang,
- en mere central fastlæggelse af prøveformerne, herunder
 - mundtlig og/eller skriftlig eksamen,
 - obligatoriske stofområder, der skal indgå i eksamen, jf. fagets centrale kundskabs- og færdighedsområder,
 - præcisering og begrænsning af brugen af synopsiseksamen,
 - præcisering og begrænsning af mulighed for afløsning af dele af pensum,
 - tidsrammen for eksamen i de enkelte fag,
 - central udpegning af beskikkede censorer i alle fag.

En sådan ændring vil medvirke til at stille større krav til de studerendes indsats og højne både uddannelsens kvalitet og dens omdømme.

3.5. Udbygning af censorvirksomheden.

Der er *enighed om*, at der bør medvirke ministerielt beskikkede censorer ved alle prøver, når mængden af eksamensfag efter lovforslaget reduceres kraftigt i forhold til i dag. Det bør overvejes, om fordelingen af censorer skal ske fra centralt hold.

Censorernes position bør styrkes gennem afholdelse af censormøder i de enkelte fag, så censorerne får et fælles grundlag for deres bedømmelser.

Gennem censorformandskabet for læreruddannelsen sikres det, at censorernes indberetninger følges op, både over for institutionerne og ministeriet.

4.0. De pædagogiske fag.

Fagområdet omfatter som efter lovforslaget almen didaktik, psykologi og pædagogik. Der er *enighed om* også at henføre faget »Skolen i samfundet« til det pædagogiske fagområde.

De tre »gamle« fag har som hidtil hver deres særlige område og hver deres profil, men opfattes ligesom efter uddannelsesbekendtgørelsen fra 1992 samtidig som ét fagområde.

Nyskabelsen »Skolen i samfundet« skal fortsat som efter lovforslaget tjene til at spore de studerende ind på, at de er gået i gang med en læreruddannelse og ikke en fagspecialistuddannelse. Væsentlige dele af faget placeres derfor i starten af uddannelsen. Fagområdet skal behandle centrale sider af skole-hjem-samarbejdet, som desuden er en væsentlig del af praktikken.

Men når der ses på det pædagogiske element i uddannelsen, er det væsentligt at understrege, at det ikke kun er bundet til de netop nævnte fag. Som det allerede fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal en pædagogisk synsvinkel kunne genfindes overalt i uddannelsen.

4.1. Samspillet mellem de pædagogiske fag og fagfagene.

Ved gennemlæsning af seminariernes studieordninger kan det konstateres, at der allerede i dag er et vist mere eller mindre formaliseret samarbejde mellem de pædagogiske fag, fagfagene og praktikken.

Der er *enighed om*, at der i en kommende bekendtgørelse indarbejdes retningslinjer for dette samarbejde, både generelt og eventuelt også i de enkelte fags målbeskrivelser samt i afsnittene om centrale kundskabs- og færdighedsområder.

De pædagogiske fag er som nævnt selvstændige teoretiske fag, ligesom fagfagene studeres hver for sig med henblik på faglig indlæring og færdighedstræning.

Men i fagfagene i en læreruddannelse indgår naturligt også overvejelser om fagets »hvorfor, hvad og hvordan«. Valg af mål, indhold, fremgangsmåder, materialer, undervisningsdifferentiering, medbestemmelsesformer, evaluering m.v. er også emner for fagstudiet.

De samme emner studeres også i de pædagogiske fag - blot på det mere overordnede plan, gældende for skolen som helhed, med drøftelse af dens formål, dens plads i samfundet, elevernes forudsætninger osv.

For at de pædagogiske teorier får liv og relevans for skolens hverdag, må de pædagogiske fag inddrage fagfagernes erfaringer og synspunkter, og det pædagogiske aspekt, i snævre-